
Projecte de llei d'equipaments comercials

Tram. 200-00024/07

Text presentat

Reg. 22299 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 10.05.2005

A LA MESA DEL PARLAMENT

Ernest Maragall i Mira, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya

CERTIFICO

Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya, celebrada el dia 3 de maig de 2005, es va prendre, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del conseller de Comerç, Consum i Turisme s'aprova l'avantprojecte de Llei d'equipaments comercials i s'autoritza l'esmentat conseller perquè el presenti al Parlament, tot sol·licitant la seva tramitació pel procediment d'urgència.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present Certificat a Barcelona, el quatre de maig de dos mil cinc.

Ernest Maragall i Mira
Secretari del Govern

PROJECTE DE LLEI D'EQUIPAMENTS COMERCIALS

PREÀMBUL

L'activitat comercial ha estat el factor determinant en la constitució i el creixement de les ciutats europees. En el model de ciutat mediterrània, el comerç les fa vitals, convivencials i segures.

Aquest model urbà, característic de la majoria de països de la Unió Europea, és propi del nostre estil de vida i constitueix un factor que ens identifica. El comerç dels centres històrics dels nostres pobles, ciutats i barris es contraposa a models de comerç perifèric característics de models culturals i d'ocupació del territori aliens.

Cal, per tant, preservar la ciutat europea compacta, complexa i socialment cohesionada en la que el comerç exerceix una funció determinant. Una ciutat compacta que redueix la mobilitat i evita desplaçaments innecessaris. Una ciutat complexa en que l'ús residencial es combina en perfecta harmonia amb les activitats comercials i de serveis. Una ciutat socialment cohesionada que garanteix a la ciutadania, tinguin o no possibilitat de desplaçar-se, la satisfacció de les seves necessitats.

En aquest sentit, cal que les nostres ciutats donin resposta tant a les accions de «fer la compra», lligades a la necessitat de proveir-se dels productes de consum quotidià, com a les «d'anar de compres», lligades als aspectes més lúdics de l'acte de compra que es correspon amb l'adquisició de productes de consum no quotidià.

Així mateix, per poder gaudir d'unes ciutats millors per a tothom, cal redissenyar-les des de la complexitat per evitar una única perspectiva i per integrar la perspectiva de gènere en el disseny i construcció de l'espai comú, els equipaments i les dotacions, com a garantia de qualitat per al conjunt de la ciutadania.

D'altra banda, cal tenir en compte que Catalunya respon a una realitat territorial configurada per una xarxa de ciutats amb una dinàmica i unes funcions comercials pròpies que responen també a una certa jerarquització.

La Llei 17/2000, de 29 de desembre, d'equipaments comercials, assolí un ampli consens parlamentari i, en la seva aplicació, s'ha mostrat com un instrument útil. No obstant, l'experiència acumulada i la constant evolució del comerç requereix adaptar els instruments que ordenen la seva distribució en el territori. Altrament, un creixement no ordenat de nova oferta podria conduir el país a un deteriorament del model de ciutat compacta, complexa i socialment cohesionada.

D'acord amb les competències que els articles 9.9 i 12.1.5 de la Llei orgànica 4/1979, de 18 de desembre, d'Estatut d'Autonomia de Catalunya, atribueixen a la Generalitat, aquesta Llei respon a la necessitat de

millorar o precisar la regulació d'alguns temes i d'adaptar determinats criteris de valoració. Seguidament se'n detallan els aspectes més rellevants.

Atenent als efectes ambientals, com l'emissió de gasos i el consum de combustibles fòssils, i la generació de mobilitat amb vehicle privat de grans establiments comercials, l'article 4 de la Llei es proposa conduir-ne les noves implantacions a les trames urbanes consolidades, de manera que contribueixin a reforçar-ne la vitalitat i la cohesió i l'oferta en aquest format s'aproximi a la ciutadania, evitant-li desplaçaments a la perifèria per a satisfer les seves necessitats de compra i possibilitant-li l'ús del transport públic.

Aquesta voluntat de reforçar el comerç urbà i d'evitar mobilitats innecessàries i sobrecàrrega d'infraestructures públiques, comporta també una millor definició del concepte de concentració comercial per tal d'aturar la creació i el creixement d'aglomeracions comercials perifèriques mitjançant un sistema d'agregació.

Amb l'objectiu de garantir l'efectiva llibertat d'elecció de les persones consumidores, l'article 7 de la Llei es proposa adaptar el control de la implantació dels diversos operadors en el territori facilitant un tractament específic per a cada sector sobre la base tècnica de la informació resultant del Llibre Blanc sobre la implantació dels distribuïdors comercials a Catalunya a què fa referència l'article 8 i que elabora i actualitza el departament competent en matèria de comerç.

Pel que fa als elements de valoració per a l'atorgament de llicències, l'article 9 exclou tota referència que es pugui confondre amb el «test econòmic» en concordança amb les pautes indicades per la jurisprudència del Tribunal de les Comunitats Europees, pel que fa a la llibertat d'establiment garantida per l'article 43 del Tractat CE. També, en ares a la seguretat jurídica dels sol·licitants, s'exclou qualsevol criteri de valoració que pugui considerar-se mancat de la suficient determinació.

L'article 10 de la Llei potencia la Comissió d'Equipaments Comercials com a òrgan consultiu que, mitjançant la concurrència en un mateix acte de representants d'institucions i entitats, així com d'experts de reconegut prestigi, facilita informacions i opinions contrastades que contribuiran a l'adopció de la decisió més adequada per part de l'autoritat competent per a resoldre. A més, amb aquest tractament, les funcions de la Comissió s'adapten plenament als criteris del Tribunal de les Comunitats Europees pel que fa als òrgans col·legiats que intervenen en l'atorgament de llicències.

L'article 12 consagra el Pla Territorial i Sectorial d'Equipaments Comercials (PTSEC) com a instrument d'ordenació del territori i en defineix els objectius bàsics, d'acord amb el Pla Territorial General. El nou PTSEC garantirà als consumidors una oferta diversificada i plural, de manera que el seu creixement es produeixi fonamentalment allà on estigui justificat per a atendre, en les millors condicions, les necessitats dels ciutadans i evitar-los mobilitats innecessàries. En l'elaboració del nou PTSEC caldrà tenir en compte la relació funcional entre l'oferta ubicada en determinats municipis i la seva incidència en els municipis de l'entorn en funció de les condicions de mobilitat i de les interaccions generades per aquestes.

Quant al període previst per a la revisió del PTSEC, l'article 15 n'amplia el període a sis anys i determina que els treballs de revisió s'iniciaran amb un acord de Govern al qual vincula automàticament els efectes necessaris per a garantir un marc estable per a la realització de l'anàlisi que haurà d'inspirar el nou PTSEC.

Pel que fa als Programes d'Orientació per als Equipaments Comercials, l'article 16 en reforça la seva funció com a instrument per a definir models comercials a nivell local, ja sigui municipal o supramunicipal.

L'article 19 incorpora nous tipus infractors que permetran escometre amb major precisió i efectivitat tots els possibles incompliments d'allò que la pròpia Llei estableix.

Aquests són els trets més remarcables d'aquesta Llei que, juntament amb altres rectificacions puntuals de millora, permetran una millor ordenació de la implantació del comerç en el territori al llarg dels propers anys.

ARTICLE 1. OBJECTE

Aquesta Llei té per objecte impulsar un model d'urbanisme comercial i d'ocupació del territori amb usos comercials que permeti un desenvolupament sostenible del país, i que es basa en els principis següents:

- a) Compacitat, per tal de reduir la mobilitat i evitar al màxim desplaçaments innecessaris que congestionin infraestructures públiques i incrementin la contaminació atmosfèrica derivada del trànsit de vehicles.
- b) Complexitat, per tal de promoure el model de ciutat en que l'ús residencial es combina en perfecta

harmonia amb les activitats comercials i de serveis.

c) Cohesió social, per tal de garantir l'aprovisionament, la diversitat d'oferta i la multiplicitat d'operadors a la ciutadania, tinguin o no possibilitat de desplaçar-se.

d) Equitat de gènere, per tal de garantir un model de ciutat que ofereixi les mateixes possibilitats de desenvolupament a dones i homes. Això implica que els equipaments comercials han de tenir en compte les necessitats i les diferents expectatives del conjunt de la ciutadania i integrar la perspectiva de gènere en la seva planificació.

A tal efecte, la Llei regula les condicions per a la implantació de grans i mitjans establiments comercials, així com aquelles condicions que assegurin l'exercici efectiu de la llibertat d'elecció de les persones consumidores tot garantint d'una banda l'equilibri entre els operadors ja presents en el territori i, d'altra, facilitant l'entrada de nous operadors.

ARTICLE 2. ELS ESTABLIMENTS COMERCIALS

1. Als efectes del que estableix aquesta Llei, són establiments comercials tots els locals i les instal·lacions, coberts o sense cobrir, oberts al públic que són a l'exterior o a l'interior d'una edificació on s'exerceix regularment la venda al detall. En resten exclosos els establiments dedicats exclusivament a la venda a l'engròs, com també els mercats de marxants.

2. Els establiments poden ésser de caràcter individual o col·lectiu.

3. Els establiments de caràcter col·lectiu són integrats per un conjunt d'establiments situats en un o diversos edificis, en els quals s'exerceixen les activitats respectives d'una manera empresarialment independent.

Als efectes d'aquesta llei, són establiments comercials de caràcter col·lectiu els següents:

– Centre comercial, quan els establiments estan situats dins un mateix edifici, o en dos o més que estiguin comunicats

– Recinte comercial, quan, fora de la trama urbana consolidada, dos o més establiments estan agrupats en diversos edificis dins un mateix espai. En tot cas s'entendrà que es troben dins un mateix espai quan es doni qualsevulla de les circumstàncies següents:

a) accés comú des de la via pública, d'ús exclusiu o preferent dels establiments o de llurs clients

b) aparcaments compartits o adjacents d'ús preferent

c) serveis comuns –per als comerciants o per als clients–

d) denominació o imatge comuna del recinte

– Concentració comercial, quan, fora de la trama urbana consolidada, concorren dos o més establiments dedicats al comerç detallista en una distància inferior a 300 metres l'un de l'altre. No computaran a tal efecte la superfície comercial situada en els baixos d'edificis residencials plurifamiliars, sempre i quan no incorporin cap gran establiment comercial individualment considerat.

La distància esmentada es mesura des de qualsevol punt de la parcel·la on s'ubica un establiment comercial –inclosos els seus serveis i aparcaments–, fins a qualsevol punt de les parcel·les ocupades per l'altre o altres establiments, inclosos els seus serveis i aparcaments.

S'entén que també existeix concentració comercial, encara que la distància entre els edificis dedicats al comerç detallista sigui superior a 300 metres, si en l'espai que els separa s'hi desenvolupen altres activitats comercials, de serveis o lúdiques. En aquests casos, la distància màxima per considerar que un establiment es troba dins d'una concentració comercial serà de 500 metres.

ARTICLE 3. TIPUS D'ESTABLIMENTS COMERCIALS

1. Són grans establiments comercials

a) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior als 2.500 m², en municipis de més de 240.000 habitants.

b) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior als 2.000 m², en municipis amb una població de 25.001 a 240.000 habitants.

c) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior als 1.300 m², en municipis amb una població de 10.001 a 25.000 habitants.

d) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior als 800 m², en municipis amb una població, com a màxim, de 10.000 habitants.

2. Són establiments comercials mitjans:

a) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior als 1.300 m², en municipis de més de 240.000 habitants.

b) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior als 700 m², en municipis amb una població de 25.001 a 240.000 habitants.

c) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior als 500 m², en municipis amb una població de 10.001 a 25.000 habitants.

d) Els establiments individuals o col·lectius amb una superfície de venda igual o superior als 400 m², en municipis amb una població, com a màxim, de 10.000 habitants.

3. En els casos d'establiments individuals dedicats, essencialment, a la venda d'automòbils i d'altres vehicles, de maquinària, de materials per a la construcció i articles de sanejament, de mobiliari, d'articles de ferreteria i bricolatge, i els centres de jardineria són grans establiments comercials quan tenen una superfície de venda superior a 2.500 m²

Quan aquests establiments, sense superar individualment els 2.500 m² de superfície de venda, formen un establiment col·lectiu, aquest es considera un gran establiment comercial si el conjunt supera els 5.000 m² de superfície de venda.

4. Les implantacions comercials que no responguin a cap de les categories d'establiments comercials establertes als art. 1 2 i 3 es consideraran a tots els efectes com a establiments comercials petits.

5. S'han d'establir per reglament els criteris per determinar la superfície de venda.

ARTICLE 4. LOCALITZACIÓ DELS GRANS ESTABLIMENTS COMERCIALS

1. Els grans establiments comercials, individuals o col·lectius, només podran implantar-se a les trames urbanes consolidades dels municipis.

Per determinar què s'entén per trama urbana consolidada, es tindran en compte les àrees on, d'acord amb el planejament urbanístic vigent, resideix la població majoritàriament, la continuïtat d'edificis residencials plurifamiliars i les trames comercials inserides amb els usos residencials.

Als efectes d'aquesta llei es delimitarà gràficament, el perímetre corresponent a les trames urbanes consolidades de tots els municipis de més de 25.000 habitants i capitals de comarca. Les delimitacions perimetrals esmentades s'incorporaran com un annex del PTSEC. Aquestes delimitacions podran ser actualitzades de forma individualitzada durant el seu període de vigència pel director general de Comerç, prèvia sol·licitud de l'ajuntament corresponent, sempre que l'actualització tingui per objecte addicionar a la trama ja definida sectors de planejament vigent que prevegin com a mínim 750 habitatges, amb tipologia d'exemple plurifamiliar i amb una densitat superior a 50 habitatges per hectàrea.

Pel que fa a la resta de municipis, les condicions segons les quals es considerarà una ubicació localitzada en trama urbana consolidada s'establiran a la normativa del PTSEC, considerant la grandària de la seva població, així com el grau de desenvolupament urbanístic del sòl.

2. Els grans establiments comercials preexistents, individuals o col·lectius, ubicats fora de les trames urbanes consolidades, no podran ser objecte de cap ampliació. Tampoc podrà fer-s'hi cap remodelació que comporti un increment de superfície de venda.

3. No s'autoritzarà cap implantació que comporti la creació d'una concentració comercial de les descrites a l'article 2 quan aquesta, per agregació, esdevingui un gran establiment comercial col·lectiu. Tampoc s'autoritzarà la implantació de cap nou establiment en una concentració comercial que ja tingui la consideració de gran establiment comercial col·lectiu.

4. Queden exempts del requisit d'estar situats en la trama urbana consolidada:

- a) Els grans establiments individuals o col·lectius integrats exclusivament per establiments comercials dedicats essencialment a les activitats a que es refereix el punt 3 de l'article 3.
- b) Les implantacions comercials ubicades dins d'estacions de transports de viatgers, d'aeroports i de ports.
- c) Els establiments comercials localitzats en municipis situats a menys de 15 quilòmetres d'un pas fronterer.
- d) Els establiments comercials que s'ajustin als requisits previstos a la disposició addicional sisena de la Llei 17/2000, de 29 de desembre, d'equipaments comercials, i a la disposició transitòria sisena de la present Llei.
- e) Els centres comercials de fabricants.

5. Les implantacions comercials ubicades dins d'estacions de transports de viatgers, d'aeroports i de ports gaudiran d'un tractament especial en el Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials. En tot cas, la composició de l'oferta comercial i la seva grandària haurà d'ésser adequada per donar resposta a les necessitats pròpies dels viatgers, vinculades a la funció del servei de transport de què es tracti.

6. Els municipis situats a menys de 15 quilòmetres d'un pas fronterer poden afegir 5.000 m² a les previsions del PTSEC sempre que les implantacions d'establiments alimentaris no superin, ni individual ni col·lectivament, els 1.000 m² de superfície de venda.

7. Per tal d'assegurar els serveis comercials bàsics a determinades concentracions de població, que no disposin de cap establiment comercial mitjà alimentari, es podrà preveure una dotació comercial de, com a màxim, 1000 m² de superfície de venda, dels quals la superfície de venda corresponent al format de supermercat no podrà superar en cap cas els 800 m².

Aquesta dotació es pot materialitzar, encara que no s'integri en trama urbana consolidada, en els municipis de menys de 2000 habitants que comptin amb més de 450 habitatges, així com en les zones residencials derivades del desenvolupament d'un sector de planejament urbanístic que comptin amb més de 450 habitatges. En cap cas es podrà materialitzar en terreny no urbanitzable.

ARTICLE 5. LA LICÈNCIA COMERCIAL MUNICIPAL

1. Cal disposar de la llicència comercial municipal, en els casos següents:

- a) En l'obertura d'establiments comercials mitjans.
- b) En les ampliacions dels establiments comercials la superfície de venda dels quals es correspongui, abans o després de l'ampliació, amb l'establerta per als establiments mitjans.
- c) En els canvis d'activitat dels establiments comercials mitjans.
- d) En els trasllats dels establiments comercials la superfície de venda dels quals es correspongui, abans o després del trasllat, amb l'establerta per als establiments mitjans. En aquest cas, l'efectivitat de la llicència queda condicionada al tancament efectiu de l'establiment inicial abans de l'obertura del nou.

2. Les operacions de transmissió d'un o més establiments comercials mitjans, independentment que requereixi o no l'autorització dels òrgans de defensa de la competència segons la normativa europea sobre fusions i concentracions, no estaran subjectes a l'obtenció de la llicència comercial municipal. No obstant això, s'hauran de comunicar, a posteriori, al departament competent en matèria de comerç, per tal de comprovar si l'empresa compradora, amb l'adquisició, sobrepassa els llimdars de quota de mercat que establirà el reglament en els termes prescrits per l'article 7 d'aquesta llei. En aquest supòsit, s'iniciarà la tramitació per tal de restaurar una situació de no superació dels llimdars esmentats de quota de mercat.

3. En el tràmit de concessió de llicència comercial municipal s'hauran de tenir en compte els requisits establerts en l'article 9 d'aquesta llei, i obtenir prèviament informe favorable sobre el grau d'implantació comercial, així com l'adequació del projecte al Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials.

4. En els procediments de sol·licitud de la llicència comercial municipal, si no es dicta i notifica la resolució expressa en el termini establert legalment, la llicència s'entén denegada.

ARTICLE 6. LA LICÈNCIA COMERCIAL DE LA GENERALITAT

1. Cal disposar de la llicència comercial que atorga el Departament de la Generalitat competent en matèria de comerç, prèviament a la sol·licitud de les llicències municipals d'obres i d'activitats, en els casos següents:

- a) En l'obertura de grans establiments comercials.
- b) En les ampliacions dels establiments comercials la superfície de venda dels quals superi, abans o després de l'ampliació, els límits que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 3.
- c) En els canvis d'activitat dels grans establiments comercials.
- d) En els trasllats dels establiments comercials la superfície de venda dels quals superi, abans o després del trasllat, els límits que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 3. En aquest cas, l'efectivitat de la llicència queda condicionada al tancament efectiu de l'establiment inicial abans de l'obertura del nou.

2. Les operacions de transmissió d'un o més establiments comercials grans, independentment que requereixi o no l'autorització dels òrgans de defensa de la competència segons la normativa europea sobre fusions i concentracions, no estaran subjectes a l'obtenció de la llicència comercial de la Generalitat. No obstant això, s'hauran de comunicar, a posteriori, al departament competent en matèria de comerç, per tal de comprovar si l'empresa compradora, amb l'adquisició, sobrepasa els límits de quota de mercat que establirà el reglament en els termes prescrits per l'article 7 d'aquesta llei. En aquest supòsit, s'iniciarà la tramitació, per tal de restaurar una situació de no superació dels límits esmentats de quota de mercat.

3. Els canvis de titularitat de les empreses promotores que gestionin grans establiments comercials col·lectius en funcionament no requereixen llicència comercial. No obstant, aquests canvis s'hauran de comunicar al departament competent en matèria de Comerç en el termini màxim d'un mes des que s'hagi produït, mitjançant l'aportació de la documentació acreditativa corresponent.

4. Els mercats municipals no necessiten llicència comercial. Només es requereix la llicència comercial de la Generalitat en l'obertura, l'ampliació, els canvis d'activitat i el trasllat dels establiments individuals situats dins els mercats municipals si tenen una superfície de venda que supera els límits fixats per l'apartat 1 de l'article 3.

5. Els parcs temàtics només requereixen llicència comercial de la Generalitat per a llurs activitats comercials quan es produeixi qualsevol dels supòsits següents:

- a) que el conjunt de la superfície de venda superi els 5.000 m²
- b) que el conjunt de la superfície de venda superi el 15% de la superfície edificada total
- c) que els establiments individuals superin els límits que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 3.

S'ha d'entendre per parc temàtic aquells recintes en els quals s'ha de satisfer el pagament d'un preu d'entrada, i que acullen essencialment atraccions recreatives mecàniques de caràcter fix i permanent, complementades amb activitats de lleure, restauració i comercials.

S'entén per activitats comercials del parc temàtic les de venda al detall de productes directament relacionats amb la seva activitat principal i dins el seu recinte.

6. S'han d'establir per reglament els requisits que han de complir les sol·licituds de la llicència comercial de la Generalitat: els procediments ordinari i abreujat d'aplicació segons els supòsits, el termini de vigència, les possibilitats de pròrroga i la caducitat.

En el tràmit de concessió de la llicència comercial de la Generalitat, la persona sol·licitant ha d'aportar informe emès per l'ajuntament del municipi en el terme del qual es pretén obrir, ampliar o traslladar un gran establiment o canviar-ne l'activitat. L'informe esmentat ha d'ésser aprovat pel ple de l'ajuntament i s'ha de motivar tenint en compte els criteris de valoració que estableix l'article 9 i, si és desfavorable, té caràcter vinculant. Transcorreguts tres mesos des de l'entrada de la sol·licitud de l'informe a l'Ajuntament sense que aquest l'hagi emès, s'entendrà que és favorable.

7. La remodelació dels grans establiments comercials col·lectius que no signifiqui ni un augment de la seva superfície de venda total, ni de la corresponent a cap dels grans o mitjans establiments que en formen part, caldrà que sigui comunicada al departament competent en matèria de comerç amb caràcter previ a la sol·licitud de les llicències municipals corresponents, sense perjudici, si s'escau, de sol·licitar els corresponents informes previstos a l'article 7.

Reglamentàriament es determinarà la informació i els documents que cal aportar en el tràmit de comunicació.

8. En els procediments de sol·licitud de la llicència comercial de la Generalitat, si no es dicta i notifica la resolució expressa en el termini de sis mesos, la llicència s'entén denegada.

ARTICLE 7. IMPLANTACIÓ DE LES EMPRESES DE DISTRIBUCIÓ COMERCIAL

1. En la tramitació de la llicència comercial específica dels grans i mitjans establiments comercials regulats per aquesta llei és preceptiu l'informe sobre el grau d'implantació en relació al seu mercat rellevant, que elabora el departament competent en matèria de comerç, en els termes que es determini per reglament.

2. També han d'obtenir aquest informe els establiments dedicats a la venda al detall de productes alimentaris i de gran consum en règim d'autoservei amb una superfície de més de 400 m².

3. Així mateix, hauran d'obtenir informe sobre el grau d'implantació aquells establiments dedicats a la venda de productes d'equipament de la persona amb una superfície de venda superior a 300 m².

4. Els informes previstos als apartats 1, 2 i 3 precedents, en cas de ser desfavorables, tenen caràcter vinculant en la denegació de la llicència sol·licitada.

5. El departament competent en matèria de comerç, consensuadament amb els òrgans de la Generalitat de Catalunya competents en matèria de defensa de la competència, determinarà els conceptes de mercat rellevant, quota de mercat i d'àrea d'influència, que seran reflectits en el desplegament reglamentari d'aquesta llei.

6. Per reglament, s'establiran els criteris, el procediment a seguir i l'òrgan competent per emetre l'informe sobre el grau d'implantació. En l'establiment d'aquests criteris es valoraran, entre d'altres, els indicadors continguts en el Llibre Blanc previst a l'article 8 d'aquesta Llei.

Així mateix, el reglament establirà les condicions en què el departament competent en matèria de comerç, haurà de donar publicitat a les decisions d'atorgament o denegació de les llicències o informes emesos, mitjançant registre públic.

ARTICLE 8. LLIBRE BLANC SOBRE LA IMPLANTACIÓ DELS DISTRIBUÏDORS COMERCIALS A CATALUNYA

1. El Departament competent en matèria de comerç, ha d'elaborar el Llibre Blanc sobre la implantació dels distribuïdors comercials a Catalunya. El Llibre Blanc ha de recollir periòdicament la informació de base que permeti analitzar el grau d'implantació dels operadors dels diferents sectors de l'activitat comercial detallista en l'àmbit de Catalunya.

2. El Llibre Blanc analitzarà, com a mínim, els sectors següents: quotidià, equipament de la persona, equipament de la llar i lleure i cultura.

3. En l'elaboració del Llibre Blanc, el Departament competent en matèria de comerç, consensuadament amb els òrgans de la Generalitat competents en matèria de defensa de la competència i, prèvia consulta als principals operadors de cada sector, establirà la metodologia a seguir en la determinació del grau d'implantació en termes de quota de mercat.

4. Els operadors dedicats a l'activitat comercial detallista, així com els proveïdors i fabricants de productes que formen part dels diferents sectors inclosos en el Llibre Blanc han de col·laborar i facilitar les dades que els siguin requerides per l'òrgan encarregat per a la seva elaboració. Així mateix, el Departament competent en matèria de comerç garantirà la confidencialitat de les dades aportades, d'acord amb la normativa vigent i, concretament, la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

5. Reglamentàriament es determinarà el procediment a seguir en l'elaboració i aprovació del Llibre Blanc sobre la implantació dels distribuïdors comercials a Catalunya.

ARTICLE 9. ELEMENTS DE VALORACIÓ PER A L'ATORGAMENT DE LES LLICÈNCIES COMERCIALS

En l'atorgament o la denegació de la llicència comercial de la Generalitat i de la llicència comercial municipal s'hauran de valorar els criteris següents:

a) La seva adequació al Pla territorial Sectorial d'Equipaments Comercials, de tal manera que no s'autoritza cap establiment que no s'ajusti a la totalitat de les seves determinacions.

b) L'adequació de projecte al planejament urbanístic vigent.

c) Les condicions que conformen la seguretat del projecte i la integració de l'establiment en l'entorn urbà

- d) La mobilitat generada pel projecte, amb especial atenció a la seva incidència sobre la xarxa viària i les infraestructures públiques, així com pel que fa a l'existència o no de mitjans de transport públic col·lectiu suficients per atendre els fluxos de públic previsibles i desincentivar l'ús del vehicle particular d'acord amb allò previst a la llei 9/2003, de la mobilitat.
- e) La dotació d'aparcament prevista, d'acord amb els ratis que s'establiran reglamentàriament en cada cas.
- f) Adequació del projecte a les disposicions del Programa d'orientació per als equipaments comercials (POEC) del municipi, si n'hi ha.
- g) L'adequació del projecte a les diferents necessitats i activitats de la vida quotidiana de les dones.
- h) El dret de les persones consumidores a disposar d'una oferta àmplia i diversa en termes de qualitat, quantitat, preu i característiques dels productes.

ARTICLE 10. LA COMISSIÓ D'EQUIPAMENTS COMERCIALS

1. La Comissió d'Equipaments Comercials és un òrgan consultiu del departament competent en matèria de comerç. En el marc de la comissió s'escoltaran i contrastaran les opinions de les institucions, entitats i persones expertes que en formen part per tal que l'òrgan competent pugui valorar-les, prèviament a l'emissió dels informes i resolucions corresponents, en les matèries següents, referents a:

- a) La tramitació del planejament urbanístic quan prevegi usos comercials que possibilitin la implantació d'un gran establiment comercial que no s'ajusti a les previsions del PTSEC.
- b) L'atorgament de la llicència comercial de la Generalitat.
- c) Els programes d'orientació per als equipaments comercials.
- d) L'elaboració, el grau de compliment i les propostes per a la revisió del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, establert per l'apartat 1 de l'article 12.

1. La composició de la Comissió d'Equipaments Comercials serà establerta per reglament. En tot cas, ha d'assegurar la representació municipal, tenint en compte les entitats municipalistes, i la de les associacions representatives de tots els formats de la distribució detallista i de les persones consumidores.

2. Els membres de la Comissió d'Equipaments Comercials poden percebre els drets d'assistència corresponents.

ARTICLE 11. TAXES PER A LA TRAMITACIÓ D'EXPEDIENTS

1. La tramitació dels expedients de sol·licitud de la llicència comercial de la Generalitat és subjecta al pagament d'una taxa, d'acord amb el que estableix la normativa vigent sobre taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya. No obstant, quedaran exempts del pagament de la taxa els procediments de tramitació de llicències que es portin a terme pel procediment abreujat, així com els casos en què no es dicti resolució expressa dins del termini legalment establert, supòsit en el qual la persona interessada podrà sol·licitar la devolució d'allò pagat indegudament.

2. També quedarà subjecta al pagament d'una taxa, d'acord amb el que estableix la normativa vigent sobre taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, la tramitació dels expedients de sol·licitud d'informe sobre el grau d'implantació que emet el departament competent en matèria de comerç.

3. Els imports de les taxes recaptades a l'empara dels apartats 1 i 2 del present article resten afectats al finançament, ampliació i millora dels serveis que tinguin assignades les tasques de vetllar pel compliment del que estableix aquesta llei, així com les normes reglamentàries que la despleguin i el Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

4. Els ajuntaments poden aprovar, en llurs ordenances fiscals, una taxa per a la tramitació dels expedients de sol·licitud de la llicència comercial municipal així com una taxa per a la tramitació de l'informe municipal preceptiu per a la sol·licitud de la llicència comercial de la Generalitat.

ARTICLE 12. EL PLA TERRITORIAL SECTORIAL D'EQUIPAMENTS COMERCIALS.

1. El Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials és un instrument d'ordenació del territori, previst en la legislació en matèria de Política Territorial que, d'acord amb les prescripcions que el Pla Territorial General estableix per als plans sectorials, persegueix els següents objectius:

- a) Potenciar determinats centres o subcentres comarcals.
- b) Potenciar centres o polaritats comercials escollits en el Pla Territorial General per a corregir desequilibris en el territori.
- c) Corregir dèficits de dotació comercial per tal d'evitar mobilitats per raons de proveïment.
- d) Evitar la creació de mobilitats innecessàries i la sobrecàrrega d'infraestructures públiques.
- e) Establir criteris i quantificar les reserves de sòl per a l'equipament comercial en el marc del planejament urbanístic.

La normativa del Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials s'inspirarà en els principis de compacitat, complexitat, cohesió social i equitat de gènere a què es refereix l'article 1 d'aquesta Llei. També podrà incorporar, complementàriament, altres aspectes que permetin objectivar el model definit pel Pla, com poden ser els paràmetres poblacionals o, per a determinats formats singulars, la distància mínima entre localitzacions.

- 2. El planejament urbanístic haurà d'adequar-se a les determinacions del Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials.
- 3. El Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials té caràcter vinculant per a les administracions públiques en general i, en especial, per a l'Administració de la Generalitat, les administracions locals, les persones promotores i les empreses comercials.

ARTICLE 13. APROVACIÓ DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL D'EQUIPAMENTS COMERCIALS.

- 1. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials és impulsat i aprovat pel Govern de la Generalitat a proposta del conseller o consellera competent en matèria de comerç.
- 2. El Pla territorial Sectorial d'Equipaments comercials s'ha de sotmetre a informació pública i al procediment d'avaluació ambiental. Seguidament, prèvia audiència de la Comissió d'Equipaments comercials, n'ha d'emetre informe el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, el Departament d'Economia i Finances, la Comissió de Govern Local i la resta d'organismes afectats per raó de les seves competències sectorials.

ARTICLE 14. EXECUCIÓ DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL D'EQUIPAMENTS COMERCIALS.

El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials s'ha d'executar mitjançant:

- a) L'aprovació i la revisió dels instruments de planejament urbanístic general i derivat.
- b) L'atorgament de les llicències comercials, d'acord amb el que estableix la legislació vigent.

ARTICLE 15. VIGÈNCIA DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL D'EQUIPAMENTS COMERCIALS.

- 1. La vigència del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials és indefinida.
- 2. El Pla territorial sectorial d'equipaments comercials s'ha de revisar cada sis anys.

No obstant això, el Govern podrà acordar-ne la revisió anticipada si s'esdevenen circumstàncies que modifiquen substancialment els elements en base als quals fou elaborat i aprovat.

3. Els treballs de revisió del PTSEC s'iniciaran mitjançant l'acord corresponent del Govern de la Generalitat. Des de la data d'inici dels treballs de revisió i fins a la data d'entrada en vigor del nou PTSEC, restaran suspesos automàticament els procediments per a l'atorgament de llicències comercials. També restaran suspesos els procediments que tinguin per objecte l'aprovació definitiva de Programes d'Orientació per als Equipaments Comercials que comportin un increment de la dotació de superfície comercial, sempre i quan el PTSEC vigent en el moment d'iniciar-se la revisió prevegi aquesta possibilitat. En qualsevol cas, la duració de la suspensió dels procediments d'atorgament de llicències i d'aprovació dels Programes d'Orientació per als Equipaments Comercials als que es fa referència no podrà ser superior a 12 mesos, que podran ser prorrogats per 6 mesos més, si en aquest període ja ha finalitzat el tràmit d'informació pública del PTSEC revisat.

- 4. No quedaran afectades per la suspensió prevista a l'apartat 3 d'aquest article les llicències comercials de la

Generalitat subjectes a procediment abreujat, aquelles que es derivin del Programa d'actuació d'un POEC aprovat definitivament en el moment en que entri en vigor la suspensió esmentada, ni les que corresponguin a grans establiments comercials individuals que formin part d'un gran establiment col·lectiu que hagi obtingut amb caràcter previ a l'entrada en vigor de la suspensió esmentada la corresponent llicència comercial de la Generalitat. Igualment, no quedarà afectada per la suspensió de llicències de l'apartat 3, la tramitació de procediments d'atorgament de llicències per trasllats d'establiments, quan aquests es produeixin dins d'un mateix municipi, l'establiment tingui una antiguitat superior a 10 anys, i comercialitzi el mateix tipus de productes.

ARTICLE 16. PROGRAMES D'ORIENTACIÓ PER ALS EQUIPAMENTS COMERCIALS

1. En el marc d'aquesta Llei els ajuntaments poden elaborar Programes d'orientació per als equipaments comercials, per tal de definir el corresponent model comercial, així com les funcions comercials dels diferents formats i tipus d'oferta que integra el model, prèvia anàlisi dels perfils de la població i de les seves necessitats i possibilitats, tot incorporant la perspectiva de gènere. Amb aquesta finalitat, s'han d'adoptar les mesures de foment oportunes perquè l'equipament comercial ja existent al municipi s'adapti al model que es desprengui del programa elaborat.
2. L'aprovació inicial del programa d'orientació per als equipaments comercials correspon al ple de cada ajuntament. En cas que el POEC sigui de caràcter supramunicipal la seva aprovació inicial correspon als plens de tots els ajuntaments implicats. L'aprovació definitiva correspon al departament competent en matèria de comerç, prèvia audiència de la Comissió d'Equipaments Comercials.
3. Els programes d'orientació per als equipaments comercials s'han d'ajustar a les determinacions que estableixi el Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials incloses, si s'escau, les excepcions previstes.
4. Els programes d'orientació per als equipaments comercials han de tenir una vigència màxima de 6 anys. Reglamentàriament s'establirà el seu contingut i el procediment per a la seva tramitació i aprovació. Igualment s'ha de determinar per reglament les situacions de transitorietat en el moment d'una revisió del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials.

ARTICLE 17. EL PLANEJAMENT TERRITORIAL I URBANÍSTIC

1. En la tramitació del planejament urbanístic general i derivat, i en la de les modificacions respectives, una vegada aprovats inicialment, se n'ha de demanar informe al departament competent en matèria de comerç respecte a les reserves de sòl per a usos comercials, quan aquestes prevegin usos comercials que possibilitin grans establiments comercials o establiments comercials mitjans objecte d'aquesta Llei. Aquest informe, si és desfavorable, té caràcter vinculant.
2. El departament de la Generalitat competent en matèria de comerç ha de participar en la tramitació del planejament territorial parcial pel que fa als usos comercials d'acord amb el que estableix l'article 14 de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial.

ARTICLE 18. INSPECCIÓ

1. El personal inspector adscrit al departament competent en matèria de comerç pot accedir, si ho considera necessari, en l'exercici de llurs funcions, a la documentació industrial i mercantil de les empreses que són objecte de la inspecció i, si escau, amb l'autorització prèvia de la direcció general competent en matèria de comerç, a la documentació comptable. Les informacions obtingudes són, en tots els casos, confidencials.
2. Si el personal inspector aprecia algun fet que pot ésser constitutiu d'infracció, n'ha d'estendre l'acta corresponent, en la qual ha de fer constar les dades personals del presumpte infractor, les dades relatives a l'empresa inspeccionada i el fet de què es tracti.

ARTICLE 19. INFRACCIONS

1. És una infracció del que estableix aquesta llei el fet de no disposar de la llicència comercial de la Generalitat, amb caràcter previ a la sol·licitud de les llicències municipals d'obres i d'activitats, en els supòsits següents:

- a) L'obertura de grans establiments comercials.
- b) Les ampliacions dels establiments comercials la superfície de venda dels quals superi, abans o després de

l'ampliació, els límits que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 3.

c) Els canvis d'activitat dels grans establiments comercials.

d) Els trasllats dels establiments comercials la superfície de venda dels quals superi, abans o després del trasllat, els límits que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 3.

e) L'exercici d'activitats comercials en els parcs temàtics, en els supòsits a què es refereix l'apartat 5 de l'article 6.

2. Són també infraccions del que estableix aquesta llei els supòsits següents:

a) La manca de comunicació de les operacions de transmissió, a què es refereix l'apartat 2 de l'article 6.

b) La manca de comunicació en els canvis de titularitat de les empreses promotores que gestionen grans establiments comercials col·lectius, a què es refereix l'apartat 3 de l'article 6.

c) La manca de comunicació de les remodelacions a què es refereix l'apartat 7 de l'article 6.

3. Són també infraccions del que estableix aquesta llei l'obertura, les ampliacions, els canvis d'activitat i els trasllats que no disposin de la llicència comercial municipal si aquesta és preceptiva i la manca de comunicació de les operacions de transmissió d'un o més establiments comercials mitjans, d'acord amb el que disposa l'article 5.

4. Es considera igualment infracció no disposar de l'informe sobre el grau d'implantació en la distribució comercial que preveu l'article 7 de la llei en els supòsits que sigui preceptiu.

5. Altres infraccions són:

a) Negar-se o resistir-se a subministrar dades o a facilitar la informació que requereixen les autoritats competents o llurs agents per complir les funcions d'informació, investigació i inspecció en les matèries objecte d'aquesta llei, i també subministrar informació inexacta.

b) Resistir-se al funcionariat facultat per a l'exercici de la funció d'investigació, de vigilància o d'inspecció, actuar-hi en represàlia o fer-ne la temptativa.

ARTICLE 20. CLASSIFICACIÓ DE LES INFRACCIONS

1. Són infraccions lleus:

a) L'obertura, el canvi d'activitat i el trasllat, sense la llicència comercial de la Generalitat, d'establiments comercials que superin, fins a un màxim del 10%, la superfície de venda que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 3.

b) Les ampliacions sense llicència comercial de la Generalitat que legalment la requereixin quan aquestes no excedeixin en més d'un 10% la superfície a partir de la qual la llicència és exigible en funció dels criteris que aquesta llei estableix per a cada cas.

c) L'exercici d'activitats comercials en els parcs temàtics, en els supòsits a què es refereix l'apartat 5 de l'article 6.

d) La manca de comunicació de les operacions de transmissió, a què es refereix l'apartat 2 dels articles 5 i 6.

e) La manca de comunicació en els canvis de titularitat de les empreses promotores que gestionen grans establiments comercials col·lectius, a què es refereix l'apartat 3 de l'article 6.

f) L'obertura, l'ampliació, el canvi d'activitat i el trasllat d'establiments comercials, sense obtenir la llicència comercial municipal que estableix l'article 5.

g) La manca de comunicació de les remodelacions a què es refereix l'apartat 7 de l'article 6.

2. Són infraccions greus:

a) L'obertura, el canvi d'activitat i el trasllat, sense la llicència comercial de la Generalitat, d'establiments comercials que superin, fins a un màxim del 20%, la superfície de venda que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 3.

b) Les ampliacions sense llicència comercial de la Generalitat que legalment la requereixin quan aquestes no excedeixin en més d'un 20% la superfície a partir de la qual la llicència és exigible en funció dels criteris que

aquesta Llei estableix per a cada cas.

- c) Els supòsits especificats per l'apartat 4 de l'article 19.
- d) Els supòsits especificats per les lletres a) i b) de l'apartat 5 de l'article 19.
- e) La reincidència en la comissió d'infraccions lleus.

3. Són infraccions molt greus

- a) L'obertura, el canvi d'activitat i el trasllat, sense la llicència comercial de la Generalitat, d'establiments comercials que superin el 20% de la superfície de venda que estableixen els apartats 1 i 3 de l'article 3.
- b) Les ampliacions sense llicència comercial de la Generalitat que legalment la requereixin quan aquestes excedeixin el 20% de la superfície a partir de la qual la llicència és exigible en funció dels criteris que aquesta Llei estableix per a cada cas.
- c) La reincidència en la comissió d'infraccions greus.

ARTICLE 21. SANCIONS

1. A les infraccions tipificades per l'article 19, i sens perjudici del que estableix l'article 23, s'apliquen les sancions següents:

- a) Infraccions lleus: multa de 6.000 a 60.000 euros.
- b) Infraccions greus: multa de 60.000,01 a 300.500 euros.
- c) Infraccions molt greus: multa de 300.500,01 a 600.000 euros..

2. Per a graduar l'import de la sanció, cal tenir en compte la superfície de venda de l'establiment, la quantia del benefici il·lícit obtingut com a conseqüència de l'actuació infractora i el grau d'implantació en la distribució comercial de l'empresa infractora.

- 1. Anualment, el departament de la Generalitat competent en matèria de comerç pot emetre un informe sobre l'oportunitat de revisar l'import de les sancions establertes per aquest article i, si s'escau, promoure'n la modificació mitjançant la Llei de pressupostos de la Generalitat.
- 2. L'import de les sancions recaptades a l'empara dels articles anteriors estaran afectats al finançament, ampliació i millora dels serveis d'inspecció i instrucció d'expedients sancionadors, tant pel que fa a mitjans humans com equipaments tècnics i formació del personal que els duu a terme.

ARTICLE 22. ÒRGANS COMPETENTS EN LA INSPECCIÓ, LA INSTRUCCIÓ I RESOLUCIÓ DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR

- 1. La potestat sancionadora que es deriva d'aquesta llei serà exercida pels òrgans de l'administració de la Generalitat que la tenen atribuïda en virtut del Decret 356/2004, de 20 de juliol, pel qual es regula la capacitat sancionadora en matèria d'ordenació del comerç.
- 2. Els Ajuntaments exerciran les facultats d'inspecció, instrucció del procediment i imposició de sancions respecte les infraccions tipificades a l'apartat 3 de l'article 19 d'aquesta llei.

ARTICLE 23. MESURES CAUTELARS I MULTES COERCITIVES

- 1. L'òrgan competent en aquesta matèria pot adoptar, sense que tingui el caràcter de sanció i amb la incoació prèvia de l'expedient administratiu corresponent, la mesura de tancar els grans establiments comercials que no disposin de la llicència comercial de la Generalitat en els casos en què sigui preceptiva, o de suspendre'n el funcionament fins que acreditin l'obtenció de dita llicència.
- 2. L'òrgan competent pot imposar multes coercitives, fins a la quantitat de 6.000 euros, per cada requeriment, si l'establiment no disposa de la llicència comercial corresponent.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

PRIMERA

MODIFICACIONS DEL PLANEJAMENT URBANÍSTIC

Si hi ha àmbits del planejament urbanístic que possibilitin la implantació de grans establiments comercials i aquesta no es pot portar a terme com a conseqüència de les determinacions del Pla territorial sectorial d'equipaments comercials, es poden tramitar modificacions del planejament general per a destinar aquests àmbits a altres usos, en el marc del model territorial del planejament vigent, i d'acord amb la legislació urbanística aplicable.

SEGONA

LEGISLACIÓ SUPLETÒRIA

La Llei 1/1990, de 8 de gener, sobre disciplina de mercat i defensa dels consumidors i dels usuaris, és aplicable amb caràcter supletori a aquesta llei en tot allò que no reguli expressament aquest text.

TERCERA

Concepte de grup d'empreses

Als efectes del que estableix aquesta Llei, són un grup d'empreses les entitats compreses en la definició que estableix l'article 4 de la Llei de l'Estat 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

QUARTA

AMPLIACIÓ DE TERMINIS

Els terminis per a la tramitació i la resolució definitiva dels informes i autoritzacions previstes en aquesta llei s'amplien en un mes, en el supòsit en que coincideixin totalment o parcialment amb el mes d'agost.

CINQUENA

REORGANITZACIÓ ÒRGANS CONSULTIUS

Es faculta el Govern perquè, si s'escau, en el marc d'una possible reorganització dels òrgans consultius en matèria de comerç interior, inclogui també les funcions atribuïdes a la Comissió d'equipaments comercials.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

PRIMERA

LLICÈNCIES COMERCIALS EN TRÀMIT

La tramitació de les llicències comercials pendents de resoldre en el moment de l'entrada en vigor de la llei, es regirà d'acord amb aquesta, sense perjudici d'allò previst a la disposició transitòria 5ª.

SEGONA

INFORMES SOBRE EL GRAU D'IMPLANTACIÓ DE LES EMPRESES DE DISTRIBUCIÓ COMERCIAL

Mentre no estigui en vigor el desplegament reglamentari d'aquesta llei, els informes a que fa referència l'article 7 seran emesos pel Servei d'Ordenació de la Distribució Comercial i es tramitaran d'acord amb el Decret 340/2001, de 18 de desembre, pel qual es regula el procediment a seguir pel Servei de Competència en la Distribució Comercial. Així mateix, no s'emetrà cap informe favorable si el sol·licitant pertany a una empresa o grup d'empreses amb una quota de mercat rellevant superior al 25% dels metres quadrats de superfície de venda existents en l'àmbit territorial de Catalunya o al 35% en l'àrea d'influència de l'establiment projectat fins que reglamentàriament, si s'escau, s'estableixin altres criteris al respecte.

TERCERA

APLICACIÓ DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL D'EQUIPAMENTS COMERCIALS

El Decret 211/2001, de 24 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Territorial Sectorial d'Equipaments Comercials s'aplicarà fins a l'aprovació i entrada en vigor del nou PTSEC que haurà de produir-se com a màxim dins del termini d'un any a partir de la data de publicació d'aquesta llei.

QUARTA

SUSPENSIÓ DE LA TRAMITACIÓ I APROVACIÓ DE DETERMINATS PROGRAMES D'ORIENTACIÓ PER ALS EQUIPAMENTS COMERCIALS

Queda suspesa la tramitació i aprovació de tots els Programes d'orientació per als equipaments comercials que s'acullin a l'excepció que preveu l'apartat e) del punt 2 de l'article 8 del Decret 211/2001, de 24 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Territorial Sectorial d'equipaments comercials, fins a l'entrada en vigor del nou PTSEC 2005-2011, que els serà d'aplicació.

CINQUENA

APLICACIÓ DE LA LLEI 17/2000, DE 29 DE DESEMBRE, D'EQUIPAMENTS COMERCIALS A DETERMINADES LLICÈNCIES COMERCIALS

Les llicències comercials corresponents als establiments comercials programats als Programes d'Orientació per als Equipaments Comercials (POEC) definitivament aprovats a l'entrada en vigor d'aquesta llei, es regiran per la Llei 17/2000, de 29 de desembre, d'equipaments comercials, en els seus aspectes formal i substantiu.

SISENA

EXCLUSIONS DE L'APLICACIÓ DEL PLA TERRITORIAL SECTORIAL D'EQUIPAMENTS COMERCIALS

El creixement de la superfície comercial en els àmbits de planejament urbanístic que s'enumeren a continuació, els quals van ser objecte d'informe favorable de la Comissió d'equipaments comercials, restaran exclosos de l'aplicació del PTSEC durant l'actual període de vigència i fins a la seva nova revisió l'any 2011. Es preveu de manera expressa les superfícies de venda màximes que poden ser autoritzades.

1. Modificació puntual PGM al sector afectat pel soterrament de les línies aèries d'alta tensió de FECSA al municipi d'Esplugues de Llobregat.

Sostre comercial màxim: Alimentari: 4.200 m², no alimentari: 10.700 m².

2. Revisió PGOU al municipi de Montblanc.

Sostre comercial màxim: No alimentari: 2.000 m².

3. Modificació puntual del PGM de part de l'illa delimitada pel passeig de la Zona Franca, carrer Foneria i Energia i antiga carretera del Prat de Llobregat al municipi de Barcelona.

Sostre comercial màxim: Alimentari: 2.000 m², No alimentari: 6.000 m².

4. Revisió PGOU al municipi de el Masnou.

Sostre comercial màxim: No alimentari: 7.500 m².

5. 2ª Revisió PGOU al municipi de El Vendrell.

Sostre comercial màxim: No alimentari: 2.900 m².

6. Modificació parcial Pla Parcial Camí Ral al municipi de Castelldefels.

Sostre comercial màxim: Alimentari 4.700 m², No alimentari 15.700 m²

SETENA

SOL·LICITUDS DE LLICÈNCIA COMERCIAL ANTERIORS A LA REVISIÓ DEL PTSEC

Les sol·licituds de llicència comercial presentades amb anterioritat a la revisió del PTSEC aprovat mitjançant el decret 211/2001, de 24 de juliol, podran acollir-se a la regulació establerta a la disposició addicional cinquena de la llei 17/2000, de 29 de desembre, mentre no s'hagi esgotat el dimensionament previst per aquesta.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Sens perjudici del que estableixen les disposicions transitòries cinquena i setena, es deroga la Llei 17/2000, de 29 de desembre, d'equipaments comercials, amb excepció del què estableix la seva disposició addicional sisena, la qual va ser incorporada mitjançant l'article 47 de la llei 7/2004, de 16 de juliol, de mesures fiscals i administratives. Igualment, i en tot allò que no s'oposi al que estableix la present Llei, es manté la vigència de les normes de desplegament de la dita Llei 17/2000 fins que s'hagin dictat les normes que les han de

substituir.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA

Desplegament

S'autoritza el Govern i el conseller o consellera competents en matèria de comerç per a dictar les normes necessàries per a desplegar i aplicar aquesta Llei.

SEGONA

ENTRADA EN VIGOR

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el DOGC.

ANTECEDENTS DEL PROJECTE DE LLEI

1. Textos esborrany de l'Avantprojecte de llei.
2. Memòria.
3. Informe econòmic.
4. Taula de vigències.
5. Consultes i al·legacions entitats afectades.
6. Observacions, informes i dictàmens òrgans departamentals.
7. Informe jurídic.
8. Observacions Economia i Finances.
9. Esmenes a l'Avantprojecte i informes de les esmenes.
10. Informe del Gabinet Jurídic.
11. Esmenes Economia i Finances i informes de les esmenes.
12. Observacions Gabinet Jurídic.
13. Text del Projecte de llei presentat al Govern.

N. de la R.: Els antecedents del Projecte de llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.